

ΕΓΓΝΟΙΑ ΜΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΡΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΙΝ ΚΑΙ ΨΥΧΙΚΗΝ ΩΦΕΛΕΙΑΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΕΤΡΑΚΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

(Μάρθα, Μάρθα μεριμνάς και τυρβάζεις περι πολλά ενός δὲ ἔστι χρεῖτα).

Τιμὴ συνδρομῆς ἐν Κεφαλληνίᾳ φρ. 1½ κατὰ μῆνα. Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι δραχ. 10 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. 12. Τιμὴ καταχωρίσεων ὁ στίχος λεπτὰ 20. Γραφεῖον ἐν τῇ ὁδῷ ἁγίου Σπυρίδωνος εἰς τὸ τυπογραφεῖον « Η ΗΧΩ ». Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λεπτῶν 10.

1881—1882.

Μὲ χτυποκάρδι ἀρχίνησεν ὁ περασμένος χρόνος,
Μὲ ἐτοιμασίαις γιὰ πόλεμο, μὲ δάνεια μὲ φωνές.
Κ' ἐστρίψαν τὰ μουστάκια τους οἱ λέοντες τοῦ ἀγῶνος...
Ἄλλ' ὅμως ἐτελειώσε καὶ τοῦτος... μ' ἐκλογές!

Ἡ Πρέβεζα, τὰ Γιάννινα φοροῦνε τουλοῦπάνι
Τὴ Θεσσαλία μᾶς ἔδωκεν ἡ Εὐρώπη ψυχικό.
Ἑλλάδα μου τὸ θάρρος σου ποτὲ νὰ μὴν πεθάνῃ!
Μὰ πᾶγει

καὶ πάντα νὰ μοιράζω ἐγὼ τ' ἀλάτι
ἢ ἀλλήως θέλω μία θέση μὲ παράσημο,
νὰ φαίνομαι ἓνα πρόσωπο διάσημο!

Καὶ ἀφοῦ γιὰ μὲ γνωιασθῆς, ἔχω ἓνα φίλο,
τοῦ γάλλου (βικιτέχειδικη) μιὰ θεσοῦλα.
Ἐν ἄλλω πρὸς ὅπου ἔχει πηλὸ ζῆλο
καὶ δὲ θὰ τραπῇ ἀμακὰ τὴ μπαμποῦλα.
Ἐφέτης νὰ γενῆ ἢ καὶ τελώνης
ποῦλαις δασμὸ νὰ μὴν πλερόνης.

Εἶς' ἀλλημιὰ ποῦ θέλει . . . ὦ ἄη Βασίλη μου, ἢ ρομπόλα μου σ' ἔκαμε στουπκίχια . . . Γύρ' ἐδῶ, ποῦ σ' ἀπλῶνω τὸ μανδύλι μου, καὶ κοιμή σου, σὰ νάσουν ἴστὰ βρυπκίχια

Δὲ μ' ἀκούει ἄλλο· αὐριο θὰ ξυπνήτη καὶ τὴν πρῶτοχρονηὰ θὰ κουβαλήση.

Ὡ ὕπνε, φώτισέ τονε νὰ φέρη μὲ τὴν πρῶτοχρονηὰ καλὰ μαντατά· πῶς δλαις ἢ κοπέλλαις χέρι, χέρι, ν' ἀλλαξοῦνε φαγιὰ ν' ἀλλαξοῦνε πιάτα. Νὰ φέρη γεῖζ, μυαλὰ καὶ καλαῖς τύχαις ἀλλὰ, ὅς' ἀπὸ φτώχια κί' ἄσπραϊς τρίχαις.

ΚΡΙ—ΚΡΙ.

ΑΠΟΣΗΑΣΜΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ.

α . . . . . Χθὲς μόλις, ἔφθασα εἰς τὴν πόλιν ταύτην τοῦ Οὐρανίου κράτους τὴν καλουμένην Γκάρ-Γκὸς-στολ, ἔτυχα δὲ καλῆς εὐκαιρίας ὅπως σπουδάσω τὰ ἴθι καὶ ἔθιμα τοῦ τόπου. Χθὲς ἦτον ἡ ἑορτὴ τοῦ μεγάλου Βα-τσι-λιά-φο. Ἡ ἑορτὴ αὕτη τελεῖται ἄπαξ τοῦ ἔτους, τὴν 14 τοῦ μηνὸς Κοφα-τίν (τοῦθ' ὅπερ ἀντιστοιχεῖ μὲ τὴν καθ' ἡμᾶς πρῶτην Ἰανουαρίου) εἶναι δὲ ἡμέρα χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως δι' ὅλους . . . . . καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ πλουσίους!

ροῦν, μεγαλοπρεπῆς ἀνδρόγονον συνιστάμενον ἀπὸ παχύσαρκόν τινα μανδαρίνον φέροντα, σχεδὸν ὑπὸ μάλη, τὴν λεπτοφυῆ καὶ κομποτάτην εὐζυγόν τον. Οὗτοι δὲν συνωαίλουν καθόλου, ἀλλ' ἐφαίνοντο ὡς νὰ ἦταν μαλωμένοι. Παράδοξον μοι ἐφάνη χθὲς, ἔτι δὲ παράδοξον σήμερον, ὅτι ἔμαθον ὅτι εἶνε νεονυμ-φευμένοι καὶ ὅτι, πολυχρόνιος ἔρως προηγῆθη τοῦ γά-μου των· τί παραξενάδε; Κινέζικες! Ἐν τούτοις δι-ἤλθε πλησίον των, δηλ. πολὺ πλησίον τῆς κυρί-ας νεανίας τις μοσχοβολησμένος, ἄδων χαμηλῆ τῆ φωνῆ ἄτιμά τι ἐκ τῆς Madame Angot, τὸ πλῆθος τὸν ὠθῆσεν καὶ, ἄκων του θεθαία, ἔδωκε μίαν φοβερὴν ἀ-γκωνιά τῆς μανδαρίνας. Ἐγὼ ἐπερίμενα βρισθεῖς, μπάτσους, καὶ ἄλλα, ὅπως θὰ ἐγένετο εἰς τὰ μέρη μας; ἂν τοιοῦτόν τι συνέβαινε, πλὴν τούναντίον, ἡ κυρία στρέφεται καὶ ρίπτει χαμηλῆ τῆ φωνῆ εἰς τὸν ἀέρα τὰδε·

— Ἴπόψε ὁ Κιν φὸ θὰ ξενυχτήση εἰς τὸ Καζίνο, ἔρχεσαι εἰς το σπῆτι νὰ παίξω μεν καὶ ἡμεῖς; Ἰδέσθην τὰς φρένας, ὡς κάποτε ἀναγινώσκων, δὲν ἐνθυμοῦμαι τί ποίημα τοῦ Πικρινῶντα, ἀλλ' ἐ-πανήλθην εἰς ἑμαυτὴν καὶ ἐξακολούθησα τὴν ὁδὸν μου σκεφθεῖς φιλοσοφικῶς « Εἴμεθα ἐν Κίνα ὅπου τὰ πάν-τα παράδοξα ». Ἐπροχώρησα ὀλίγον καὶ ἐσταμά-τησα πρὸ μεγάλου τινὸς μαγαζείου παιγνίων, κει-μένου παραπλεύρως τσαμίου τινός. Εἶδον ἐκεῖ εἰσερ-χομένους καὶ ἐξερχομένους ἀνθρώπους παντός εἶδους, γυναῖκας πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας. Ἐσκέφθην νὰ παιγνίδια

Ecco un epigramma che mi suggerì la presenza della corpora druidessa:

Alta come una torre e grossa, grossa, Portante in fronte il marchio dei cinquanta, La faccia variopinta, bianca e rossa, La nera e corta chioma, quando canta, Irta, che par la testa di Bucefalo! Ecco, la Norma nel Teatro Cefalo.

FISCHIETTO.

Τὸ κατώτερον ποιημάτιον τοῦ φίλου Λεάνδρου μελοποιηθὲν καταλλήλως ἀπὸ τοῦ μουσικοδιδασκά-λου Ν. Τζανῆ ἔτυχε τῆς κοινῆς εὐμένειας. Δραττόμεθα δὲ τῆς εὐκαιρίας ὅπως ἐκφράσωμεν τὰ συγχαρητήριά μας εἰς τὸν εἰρημένον μουσικοδ. Τζανῆ ὅστις πρῶτος ἐν Ἑλλάδι ἐτίθεισε ποίημα εἰς Valzer τοῦθ' ὅπερ πρῶτος σχεδὸν ὁ Arditti ἔπραξε ἐν Ἰταλία ὡς μαρτυροῖ τὸ περίφημον αὐτοῦ Bacio.

ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

Τὸ καλοκαίρι φεύγει, πάει . . . Μὲ τὴ γαλήνη τὴ γλυκειά. Τώρα ψυχρὸς βορειᾶς φυσάει, Πέφτουν τὰ φύλλα ἀπ' τὰ κλαδιά.

Ἄστράφτει γύρω καὶ βροντάει, Τώρα χιονίζουσι τὰ βουνά, σφραῖσιν ἡ θάλασσα βουνάει,

Γλυκὰ πικρὰ καὶ δὲν λαλοῦνε Κρῶξοῦν κοράκια, γερανοί, Μαῦρα τὰ σύγνεφα περνοῦνε, Πληθὸ δὲν γελοῦνε οἱ οὐρανοί.

Κι' ὅμως ἀγάπη μου, κοντόσου Ἄνοιξιν ἔχω στὴν καρδιά, Τὰ βόδα ἀνθοῦν στὰ μαγουλά σου, Ἠλιου θερμότη ἔχει ἡ μάτια.

Τραγούδα, ἀγάπη μου, ἡ λαλιά σου Φθάνει τ' ἀηδόνια τὰ γλυκὰ, Μεθῶ ἀπ' ἀγάπη στὴ θωριά σου, Τραγούδα ἀγάπη μου γλυκειά.

ΛΕΑΝΔΡΟΣ

Ἄσμενος δημοσιεύομεν τὸ κατώτερον ποιημάτιον, προῖον αἰσθημάτων γενναίων καὶ ψυχῆς εὐγενοῦς. Κατάλληλος ἀφστηρία μᾶς παρέχεται ἵνα καὶ ἡμεῖς δημοσίᾳ ἀπονεύωμεν τὸν ὀρεϊζόμενον ἔπαινον εἰς τοὺς συμπατριώτας ἡμῶν, τῆς ἐπαρχίας Σάμης ἰδίᾳ δὲ εἰς τοὺς Ῥισσιάνους, διὰ τὴν ἐντιμὸν αὐτῶν δια-γωγὴν κατὰ τὸν τέως ἐκλογικὸν ἀγῶνα.

ΖΗΤΩ Ἡ ΕΝΤΙΜΟΣ ΕΚΛΟΓΗ ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΕΡΙΣΣΟ-ΠΥΛΑΓΟΡ, ΠΥΡΓΙΟΥ καὶ ΣΑΜΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Ὅπου, 50 χιλιάδες φραγκα δὲν ἐκλόμισαν τὸ αἰσθημα τῶν ἐντιμῶν ἐκείνων χωρικῶν.

Μᾶς ἔφεραν δραχμαῖς σωρούς, φουχτῆαις ναπολεόνια, γιὰ νὰ ἀγοράσουν τοὺς κουτούς, πλὴν πᾶν' ἐκεῖτὰ τὰ χρόνικα ! . .

Δὲν ἀγοράζονται οἱ Πλαρ'νοί, στὴ Σάμο δὲν πουληθῶνται, ἔχουν σημαῖα τὴν τιμῆ, κί' οὔτε ποῦ καὶ σὲ θυμῶνται, οἱ φοβεροί Ῥισσιάνοι. Τ' ἀκούς κύρ Μαντσουράνι;

Δὲν εἶν' ντινέρια καὶ σπαθιά, φαντάδες καὶ ριγάδες, παρὰ εἶν' αἰσθηματα ἱερά, ποῦ δὲ χωροῦν παράδες.

Ἄν ἦσουνε ἴστην Ἀραπιὰ, ποῦ ἄλλη φορὰ τ' ἀνθρώπους πουλούσανε σὰν τὰ τραγιὰ, θὲ νάσουν χωρὶς κόπους μες τὴ βουλή ! . . . (Οἱ Ῥισσιάνοι τὸ λέν κύρ Μαντζουράνι).

Ἄλλὰ, ἰδῶ . . . ! καὶ σὲ βουνά, ὅπου ἡ τιμὴ φωλιχάει, καὶ ποιὸς τὰ τόσα σου χουσσά, μετὸ αἰσθημα τὸν ἀλλάζει,

στὸ μετωπο γραμμῆνη; Μὴν τὸ χρυσάφι τὴ νὲ σβυεῖ; μὴν ἡ ἀτιμιὰ πεθαίνει. Λέν ὄχι, οἱ Πυργισσιάνοι. Τί λὲς κύρ Μαντσουράνι;

Σὲ τὸ σύμφερὸν σου εἶν' ἐκεῖ, ὅπου ἡ πασιέττα βρέχει λίραις χρυσαῖς, γιὰτὶ ἡ βουλή σκαμνὶ γιὰ σὲ δὲν ἔχει.

Ζήτω οἱ Πλαρ'νοί κί' οἱ Σαμικοί κί' οἱ Πυργισσο-Ῥισσιάνοι, ποῦ τῆς καρδιάς τους τὴν τιμῆ, χρυσάφι δὲν τὴν πιάνει. Τί λὲς κύρ. Μαντσουράνι;

Ἄχ! δὲν τὸ ματακάνει !! Ἐνας Σαμο-Πλαρινός. 25 Δεκεμβρίου 1881.

Προσεχῶς ἐκδοθήσονται ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ φι-λοπόπου καὶ ἐκλογίμου Γ. Ι. Χοῖδᾶ φ. φ. αἰ ὠδαὶ τοῦ Ὁσαίου μετὰ σχολείων λαβόντος ὑπ' ὄψιν τὰ τοῦ Bandi καὶ Dillenger: Ἐν τῷ ἐπομένῳ θὰ ὠ-μυλῆσιν περὶ αὐτῶν ἐν ἐκτάσει.

Τοπογραφεῖον « Η ΗΧΩ ».

τω, Βελέντα.

Του κακού σ' άδικούσεν ο κόσμος
και σου έλεγε λόγια κακά.

Άλλά κάποιος με ήκουσε (διότι τὰ εἶπα Κινέζικα) και πλησιάσας μοι έσύριξε εις τὸ αὐτί.

— Μή σου κάμνουν έντύπωσιν αὐτά, Κύριε, τό-
ρα είναι μόδα ή κλειψιά και οστις δέν πάρη του άλλου τὸ πρᾶγμα π. χ. τὴν όμπρέλα, τὸ χερόκτι, τὸ καπέλλο ή και αὐτὰ τὰ παπούτσια από τὰ πόδια του δέν θεωρεῖται εὐγενής! . . . . .

“Ετριψα τὰ δμμάτιά μου αλλά πάλιν έσκεθην α εἶμεθα έν Κίνα όπου τὰ πάντα παράδοξα! ”

Και έπροχώρησα.

Έπροχώρησα και έστιν πρό μεγάλης τιμῆς οἰκίας ήτις έφερε γεγραμμένον μέγαλοισ γράμμασιν επί πενακίδος άνηρητημένους εις τὸν εξώστην τὴν λέξιν ΚΑΤΤΖΙ-ΝΙ-ΝΙ τούτέστι «Δέσχη». Με κατέλαθεν άκατάσχετος έπιθυμία νά αναβῶ και άνέβην. Εύρεθην. . . εὐρέθην έντός δωματίου πλήρους άτμοσφαιρας πνιγνρας, γεμάτης από έπεα πτερόεντα, έλπίδας, βλασφημίας, τέρτσες, σεκόντες, κλπ. περίξ έπιμήκους τραπέζης εκάθηντο κατά σειράν κύριοι, υποκύριοι, ημικύριοι πουντάροντες, ψιθυρίζοντες και πρό πάντων καπνίζοντες πάσαις δυνάμεσιν. Καθ' ήν στιγμήν εισήλθον ειχεν έλθη σεκόντος ο ποῦντος γέροντός τινο· ήσαν 40 φράγκα· Ο κόπτων έσήκωσε τὴν κεφαλὴν του από τὴν τράπουλα και με εκύτταξε βλοσυρῶς. Το παίγνιον εκηκολούθησε και ή τέχνη ήτο πάντοτε εὐνοϊκή πρός τὸν γέροντα.

— Κύριε, μοι λέγει ο υπηρέτης, παρακαλεῖσθε ν' απέλθιτε διότι έχετε κακὸ μ. π. ο. δ. ι. α. κ. ο. κ. α. ι. χ. α. ν. ει πολλὰ ομπάγκος.

Μνήσθητί μου Κύριε, τι τόπος, εἶπα καθ' έαυτὸν, α! . . . αὐτὰ δέν γίνονται ποτὲ στήν Κεφαλονιά, τὸ πολὺ ποῦ μπορεῖ νά πάθη κανείς εκει εἶνε νά δοκιμάσῃ τὴν Μισκιάντσα (έτσι λέγουν τὴν φυλακὴ Κινέζικα) άν παιζῃ με τράπουλες άβούλωτες, όχι όμως νά τὸν 'εγάλουν επεδῆ έχει κακὸ μ. πο. δ. ι. α. κ. ο. κ. α. ι. χ. α. ν. . . . . εἶμεθα εις τὴν Κίνα και ας μη μου παραξοφάινεται.

Κατέβην ώργισμένος πλέον και άποφασισμένος νά έγκαταλείψω τὴν επαύριον τὴν βάρβαρον ταύτην πόλιν όπου τσαυτὰ άνήκουσα διαπράττονται· έλαβον τὰς στενωποὺς τὰς άγούσας πρός τὸ ξενοδοχεῖον όπου καταλύω συρίζω υπό τοὺς οδόντας μου εξ' όργῆς. Αἴφνης βῆμα γοργόν ήκούσθην όπισθεν μου, στρεφω τὴν κεφαλὴν και βλέπω κύριον τινα, δν ειχον προ μικροῦ ἴδῃ έν τῇ Δέσχη τρέχοντα, άνευ πῖλου πρός τὸ μέρος μου. Βοστην ίνα παρέλθῃ. Έπροχώρησε ολίγον τι, εἶτα ήνοιξε βιαίως θύραν τινὰ και ήφανίσθην.

“Η περιέργεια μου έκαιε τὴν καρδίαν ώστε άπεφάσισα νά μωθὼ τὴ συμβαίνει. Έπλησίασα άεροποδῆπὶ τὴν μουστηριώδη θύραν και έθηκα τὰ οὖς εις τὴν κλειδαριάν. Εἶπον προηγουμένους ότι έχω τὴν άκοήν εξυτάτην· Και ήκουσα·

- Γυναίκα θέλω χρήματα.
- Χρήματα θελεῖς; ποῦ νά εἶρω ἐγώ; ὅσα εἰ-
χῃ σοὶ τὰ ἔδωκα χθές.
- Σοὶ λέγω ὅτι θέλω χρήματα.

- Δέν έχω σοὶ εἶπα.
- Τὰ σκολαρίκια σου τέλος πάντων, τὰ δακτυ-
λίδια σου . . . . . ὅ,τι θελεις δός μου.
- Ὡ θεέ μου! δέν σοῦ τὰ ἔδωκα πρό ολίγου;
- Ὡ . . . . . εἰς αὐτὸν κάμε ὅπως θελῃς.

“Η γυνὴ διαμαρτύρεται ότι δέν έχει χρήματα, ο σύζυγός της (διότι τοιοῦτος ήτο) παροργίζεται και τῆς μετᾶ τὴν αρχιχρονηά εις τὴν πλάτην, εκείνη φωνάζει, τὰ παιδιὰ έξυπνοῦν και σκούζουν α πατέρα, μάνα τὸ μ. πο. δ. ι. α. κ. ο. κ. α. ι. χ. α. ν. ή υπηρέτρια άφουπνισθεῖσα τρέχει νά βοηθήσῃ τὴν κυράν της, άλλ' είναι σκότος και σκοντάπτει επάνω εις κάποιον άγγεῖον ὅπως θραύεται. Ο σύζυγος βλασφημεῖ, ή γυνὴ του κλαίει, ή υπηρέτρια β λ ζ α ζ ε ι, γίνε-
ται τέλος πάντων τοῦ διαβόλου ο χορός. Άλλ' ἐγὼ προβλέπων τὴν ὅσον οὔπω άφύπνησιν ὀλοκλήρου τῆς γειτονίας τὸ θάνω εις τὰ τ έ σ σ ε ρ α καταρώμε-
νος από καρδίας τὸ Κινέζικον ἄη Βασίλη και φθά-
νω εις τὸ ξενοδοχεῖον.

Άλλ' άλλα εκει με έπριμέναν.
Ἐνθ' ήδη κατακελιμένος εις τὴν κλίνην μου ήτοιμαζόμην νά κλείσω τὰ βλέφαρά μου, μουσική τις βάρβαρος, άλλόλοτος, κακόηχος· πλήττει τὴν ακοήν μου. Έπριμένα τὸ τέλος, άλλ' εις μάτην! ή μουσική αὐτη εκηκολούθει παίζουσα επιμόνος. Κράζω τὸν υπηρέτην και τὸν έρωτῶ τί σημαίνει ὄλη αὐτὴ ή συμφωνία.

— Κύριε, μοι λέγει, αὐτὴ είναι συνήθεια τοῦ τό-
που εις τὴν εορτὴν τοῦ Μεγάλου Βα-τζ-λικ-φῶ ε-
ξοργεται ή αντίποιος μουσική ὅπως εὐχόμην σὸ α. κ. α. ι.

— Και πληροῦνται αὐτὴ ὁμοίως . . . . .
— Μάλιστα Κύριε, λαμβάνει τὸν ἄο-ρον (τὸν πᾶρ' ήμῖν λεγόμενον μ. πο. δ. ι. α. κ. ο. κ. α. ι. χ. α. ν.) .

— Τότε, δος εκ μέρους μου ότι άπαιτεῖ, φθάνει μόνον νά με αφήσῃ ήσυχον.

Και πράγματι μετὰ τὴν πληρωμὴν ή μουσική έ-
παυσε και ἐγὼ τέλος ήδυνήθην ν' αναπαυθῶ, άφοῦ ὁμως έπροσενυήθην εις τὸν Θεόν νά με άπαλλάξῃ ά-
πο πάσαν νόσον και πάσαν μαλατίαν και από Κινε-
ζικὸν ἄη Βασίλη .

ZAKHEPES.

TEATRO CEFALO.

Troppo tardi ci giunse il Buletino teatrale del nostro amico Petronius, per cui non si è potuto inserire nel presente numero. Gli chiediamo scuse ma la colpa è tutta sua.

« L' altrjeri ci fu mandato la seguente lettera. Carissimo Sig. Redattore, Siete stato alla Norma? Se vi siete stato, avrete osservato, senza dubbio, il modo veramente druidico col quale La Sig. Ia. Donna Gabor eseguisce le semicrome e le biscrome, la frase indemoniata (p r i n t k o s o s) e d i silenzio subitaneo che la coglie nella cadenza del 2o. Duetto coll' Adalgisa. E che vi pare? . . . . .
Io di musica non ho nient'altro, tanto di bellezza però . . . . . eh! . . . . mi disimpegno.

Παλαιά
Βιβλιοθήκη

1882

Εγγραφή μου. Τέτατος 2ου
μηνός. Κυριακή
2-1-1882. Ώρα 2
ώρα 'Η' Ηχών'

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΣΒΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙΣ4Υ1Φ40104